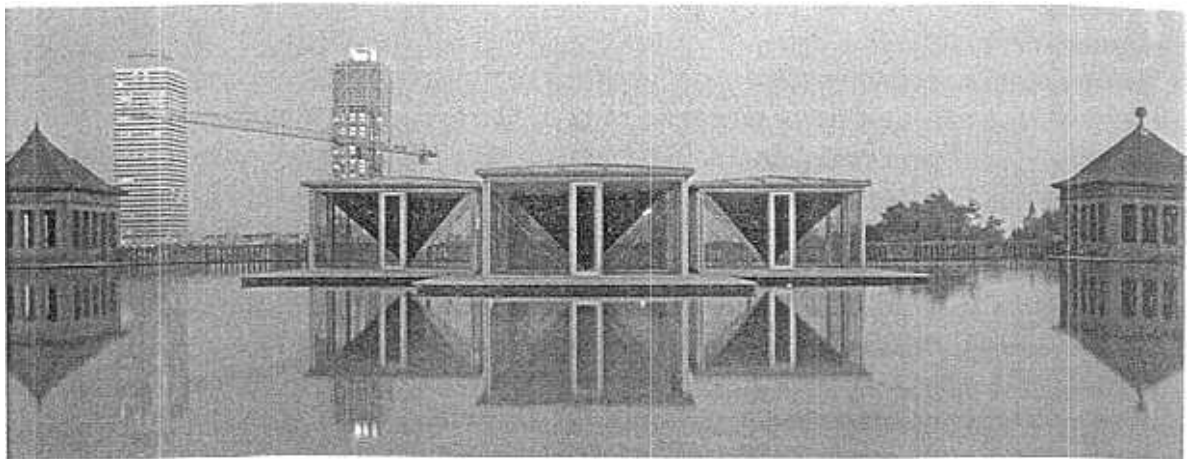

MÉS ESPAI PER A LA FUTURA BIBLIOTECA GENERAL DEL DIPÒSIT DE LES AIGÜES

La transformació de l'antic Dipòsit de les Aigües en la biblioteca universitària inicia en aquest trimestre una nova fase: s'hi instal·la l'estructura per formar l'entresolat –futura sala de lectura–, s'obren els ampits de totes les finestres i s'hi col·loca la fusteria.

D'altra banda, des d'aquest mes d'octubre el Dipòsit de les Aigües disposa de l'espai necessari per a les instal·lacions annexes de la futura Biblioteca de la UPF, donat que es pot ocupar la zona on s'aixecava fins ara el Laboratori Municipal, al carrer Ramon Turró.

Al capdamunt de l'edifici, a més de disset metres d'alçada, el dipòsit que descansa sobre la construcció ofereix una nova fesomia. L'aigua és ara al mateix nivell del terra i disposa d'un sistema de renovació continu que permet que estigui sempre neta; les carpes que abans habitaven aquesta bassa artificial es van traslladar al llac del parc de la Ciutadella.

D'altra banda, a l'interior del dipòsit s'hi ha instal·lat una cambra intermèdia de seguretat que facilitarà qualsevol reparació en cas que sigui necessària. Aquest dipòsit conté aproximadament 3.500 metres cúbics d'aigua que reguen el parc de la Ciutadella.

Al sostre de l'edifici també s'hi poden veure cinc lluernes centrals en forma de piràmide invertida, les quals permeten el pas de la llum natural a l'interior de la biblioteca de manera difosa i àmplia, fet que facilita un bon ambient per a la lectura. Les lluernes de vidre poden actuar com una finestra: des de dins es pot veure l'aigua del dipòsit, i des de l'exterior, la sala de lectura.

Inicialment es preveia que el Dipòsit de les Aigües comencés a funcionar com a biblioteca universitària a principi del curs 1996-97, però ara per ara, a conseqüència de les restriccions pressupostàries de la Generalitat, s'ha ajornat aquesta data, si bé en el curs vinent entraran en funcionament la caserna de Jaume I i l'Àgora. L'arquitecte Josep Fontserè va projectar l'edifici el 1874 per tal que servís de dipòsit regulador de les aigües de reg del parc de la Ciutadella i de la cascada. Aquest espai, una singular successió de murs perforats, inicialment no havia de tenir cap altra funció que la de servir de suport del dipòsit que descansa sobre l'edifici del carrer Wellington; ara bé, des de la seva construcció ha tingut les destinacions més diverses: ha estat el pavelló de mineria i construcció de l'Exposició Universal de 1888, l'asil municipal, el parc

de bombers i la seu de l'arxiu del Palau de Justícia. El 1988 es va encarregar als arquitectes Lluís Clotet i Ignació Paricio la restauració de l'edifici per obrir-lo al públic. El 30 de juliol de 1992, l'Ajuntament de Barcelona i la UPF van signar el contracte de compra-venda que ha de permetre la transformació de l'antic dipòsit d'aigua en la biblioteca universitària.

